

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **T. N. M., A.**, so sídlom B. X., X. M., IČO: X., zastúpeného J. M. O., advokátom so sídlom AK v Ž., M., proti žalovanému: **Daňové riaditeľstvo Slovenskej republiky**, Nová ulica č. 13, Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. I/228/14031-108113/2009/992025-r zo dňa 25. septembra 2009, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 20S/86/2009-35 zo dňa 15. júna 2010, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 20S/86/2009-35 zo dňa 15. júna 2010 **zrušuje** a vec mu **vracia** na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom krajský súd podľa § 250j ods. 2 písm. a/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) rozhodnutie žalovaného č. I/228/14031-108113/2009/992025-r zo dňa 25. septembra 2009 zrušil a vec vrátil správne mu orgánu na ďalšie konanie. Žalovaný týmto rozhodnutím potvrdil rozhodnutie Daňového úradu Martin č. 666/231/67455/09-Sop zo dňa 11. augusta 2009, ktorým nevyhovel žiadosti žalobcu o vrátenie daňového preplatku na dani z príjmov právnickej osoby za rok 2008 vo výške 59,69 € s odôvodnením, že priznaný preplatok bol použitý podľa § 63 ods. 2 zákona č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení neskorších predpisov na úhradu nedoplatku na dani z príjmov zo závislej činnosti za rok 2008.

Krajský súd preskúmal napadnuté rozhodnutie žalovaného v rozsahu vymedzenom žalobnými dôvodmi. Z obsahu spisového materiálu súd zistil, že správca dane nevyhovel

žiadosti žalobcu o vrátenie daňového preplatku na dani z príjmov právnickej osoby za rok 2008 vo výške 59,69 € z dôvodu jeho použitia na úhradu nedoplatku na dani z príjmov zo závislej činnosti za rok 2008. Na odvolanie žalobcu, ktorý namietal, že je v procese reštrukturalizácie v zmysle zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov a z tohto dôvodu nastúpili účinky § 114 ods. 1 písm. f/ cit. zákona, ktoré zakazujú postup započítania, žalovaný rozhodnutie Daňového úradu Martin potvrdil s tým, že ku dňu začatia reštrukturalizácie 6. marca 2009 nezaplatené preddavky na dani z príjmov zo závislej činnosti za rok 2008 nenapĺňajú podmienky daňovej pohľadávky podľa § 95 ods. 1 zákona č. 511/1992 Zb. a preto ich správca dane nemohol uplatniť formou prihlášky.

V konaní nebolo sporné, že žalobca je platiteľom dane z príjmu zo závislej činnosti svojich zamestnancov – daňovníkov, že zdaňovacím obdobím je kalendárny rok a splatnosť daňovej povinnosti nastala dňom 31. marca 2009 a že správny orgán započítal nedoplatok tejto dane na žalobcom uplatnený preplatok dane z príjmov právnickej osoby za rok 2008. Z hľadiska právneho režimu zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii v spojení so špeciálnymi ustanoveniami § 95 zákona č. 511/1992 Zb. bolo potrebné posúdiť, či správcovi dane vznikla povinnosť prihlásiť predmetnú pohľadávku z titulu nedoplatku na dani z príjmov zo závislej činnosti v rámci reštrukturalizačného konania. Vychádzajúc zo znenia relevantných zákonných ustanovení, z ktorých vyplýva, že správca dane nemá povinnosť prihlásiť tú daňovú pohľadávku, ktorá sa stala splatnou po povolení reštrukturalizácie, dospel krajský súd k záveru, že v danom prípade pohľadávku, ktorá nadobudla splatnosť pred povolením reštrukturalizácie (t.j. pred 8.4.2009), mal správca dane prihlásiť do reštrukturalizačného konania a že sa na ňu viažu účinky § 114 ods. 1 písm. f/ zákona č. 7/2005 Z.z., preto ju nebolo možné započítať, ako to urobil žalovaný.

Z uvedených dôvodov súd dospel k záveru, že rozhodnutie žalovaného správneho orgánu vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci a z tohto dôvodu je nevyhnutné ho zrušiť a vec vrátiť žalovanému správnomu orgánu na opätovné rozhodnutie.

K ďalším žalobným dôvodom krajský súd uviedol, že sa nestotožňuje s tvrdením, že napadnuté rozhodnutie je založené na nedostatočne zistenom skutkovom stave. Žalobca túto námietku ničím nekonkretizoval, preto sa ňou súd nemohol bližšie zaoberať a pri skúmaní z úradnej moci takéto pochybenie v rozhodnutí žalovaného nezistil. Rovnako

námietku nedostatočne identifikovaného daňového preplatku nepovažoval súd za dôvodnú, keď podľa jeho názoru žalovaný správny orgán daňový preplatok vo výroku rozhodnutia jednoznačne identifikoval a následne poukázal na právnu úpravu, ktorú aplikoval a ktorú považoval za relevantnú.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 veta prvá O.s.p. v platnom znení tak, že procesne úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov konania v plnej uplatnenej výške.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal žalovaný odvolanie, pretože má za to, že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Ako uviedol, dôvodom zrušenia jeho rozhodnutia a vrátenia mu veci na ďalšie konanie bola skutočnosť, že daňová pohľadávka nadobudla splatnosť pred povolením reštrukturalizácie a teda mala byť správcom dane prihlásená do reštrukturalizačného konania a nebolo možné ju započítať, tak ako to vykonal žalovaný. Žalovaný súhlasí so záverom súdu, že predmetná daňová pohľadávka na dani zo závislej činnosti za rok 2008 sa stala splatnou dňa 31. marca 2009, že reštrukturalizačné konanie sa v predmetnom prípade začalo dňa 7. marca 2009 a reštrukturalizácia bola povolená dňa 8. apríla 2009. Má však za to, že predmetnú daňovú pohľadávku si nemohol uplatniť prihláškou a preto sa na ňu nevzťahovali ani účinky § 114 ods. 1 písm. f/ zákona č. 7/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov. Ďalej citoval ustanovenia § 95 ods. 1,3,5,7 a 8 zákona č. 511/1992 Zb. v znení neskorších predpisov s tým, že táto zákonná úprava nekorešponduje s ustanovením § 120 ods. 2 zákona č. 7/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov, podľa ktorej sa pohľadávky, ktoré vznikli voči dlžníkovi počas reštrukturalizačného konania, v reštrukturalizácii neuplatňujú prihláškou. Nakoľko uvedené zákonné ustanovenia si odporujú, treba aplikovať úpravu obsiahnutú v § 120 ods. 2 zákona č. 7/2005 Z.z. v znení neskorších predpisov, ktorý je zákonom špeciálnym. Správca dane prihlasuje prihláškou tie daňové pohľadávky, ktoré vznikli do dňa vydania uznesenia o začatí reštrukturalizačného konania, t.j. v tomto prípade do 6. marca 2009, čomu zodpovedá aj doterajšia prax daňových úradov, ktorú získali pri prihlasovaní daňových pohľadávok v súvislosti s reštrukturalizáciou.

Žalovaný zastáva názor, že predmetnú daňovú pohľadávku, ktorá vznikla 31. marca 2009, si správca dane nemohol uplatniť prihláškou a nevzťahovali sa na ňu ani účinky § 114 ods. 1 písm. f/ zákona č. 7/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov, takže neexistovala prekážka pre jej započítanie s daňovým záväzkom. Navrhol preto, aby odvolací

súd napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil tak, že žalobu zamietne a žalobcovi neprizná náhradu trov konania.

Žalobca vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedol, že odvolanie považuje za nedôvodné. Plne sa stotožňuje s rozsudkom súdu prvého stupňa, ktorý vyčerpávajúcim spôsobom detailne vysvetlil dôvody svojho meritórneho rozhodnutia a jeho skutkové aj právne závery z vykonaného dokazovania sú správne. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil a žalovaného zaviazal na náhradu trov odvolacieho konania vo výške 127,84 €.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 v spojení s § 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní žalobcu /§ 212 ods.1 O.s.p./, vec prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p.) s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk a dospel k záveru, že odvolanie je opodstatnené. Výsledok hlasovania senátu bol jednomyselný.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb.

Predmetom súdneho odvolacieho konania v danej veci bol rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 20S/86/2009-35 zo dňa 15. júna 2010, ktorým prvostupňový súd zrušil rozhodnutie žalovaného a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V prejednávanej veci bolo sporné, či správne orgány rozhodli zákonne, keď nevyhoveli žiadosti žalobcu o vrátenie daňového preplatku na dani z príjmov právnickej osoby za rok 2008, lebo ho použili podľa § 63 ods. 2 zákona č. 511/1992 Zb. v znení neskorších predpisov na úhradu nedoplatku na dani z príjmov zo závislej činnosti za rok 2008. Podľa právneho názoru žalobcu takýmto postupom bránilo začatie reštrukturalizačného konania zverejnené v Obchodnom vestníku dňa 6. marca 2009 a následné rozhodnutie o povolení reštrukturalizácie zverejnené 7. apríla 2009, v dôsledku čoho mal správny orgán uplatniť svoju pohľadávku prihláškou v reštrukturalizácii. S týmto právnym názorom sa stotožnil aj krajský súd, keď v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že pohľadávka správcu dane nadobudla splatnosť pred povolením reštrukturalizácie a preto

mala byť prihlásená do reštrukturalizačného konania. Tento záver považuje odvolací súd za predčasný.

Krajský súd v odôvodnení svojho rozhodnutia citoval všetky zákonné ustanovenia, ktoré sú pre rozhodnutie relevantné, preto v tomto smere odkazuje odvolací súd na odôvodnenie napadnutého rozsudku.

To, ktoré pohľadávky sa v reštrukturalizácii neuplatňujú prihláškou a zároveň na ne nepôsobia účinky začatia reštrukturalizačného konania, medzi ktoré patrí aj nemožnosť započítania pohľadávky voči dlžníkovi, upravuje zákon č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii v znení neskorších predpisov. Ide o tzv. prednostné pohľadávky, ktoré sa v reštrukturalizácii neuplatňujú prihláškou a ktoré môže vymedziť len zákon upravujúci reštrukturalizáciu ako zákon špeciálny. Medzi takéto pohľadávky patria podľa § 120 ods. 2 tohto zákona okrem iného pohľadávky, ktoré **vznikli** voči dlžníkovi **počas reštrukturalizačného konania**.

V zmysle § 113 ods. 1 a 2 cit. zákona o začatí reštrukturalizačného konania rozhodne súd po zistení, že návrh na povolenie reštrukturalizácie spĺňa zákonom predpísané náležitosti a reštrukturalizačné konanie začína zverejnením rozhodnutia v Obchodnom vestníku. Do 30 dní od začatia reštrukturalizačného konania súd rozhodne o tom, či reštrukturalizáciu povolí alebo reštrukturalizačné konanie zastaví. Zákonná terminológia je v tomto smere celkom jednoznačná a dôsledne rozlišuje medzi začatím reštrukturalizačného konania a začatím reštrukturalizácie, pričom existenciu prednostných pohľadávok, ktoré sa v reštrukturalizácii neuplatňujú prihláškou, podmieňuje ich vznikom po začatí reštrukturalizačného konania. Na tento záver nemá vplyv ustanovenie § 95 ods. 5 zákona č. 511/1992 Zb., v zmysle ktorého daňová pohľadávka, ktorá bola **splatná** v deň povolenia reštrukturalizácie alebo po povolení reštrukturalizácie sa považuje za daňovú pohľadávku **vzniknutú** po povolení reštrukturalizácie.

Nie je sporné, že v prejednáwanej veci začalo reštrukturalizačné konanie dňa 6. marca 2009, preto pokiaľ pohľadávka správcu dane **vznikla** po tomto termíne, nemusela byť uplatnená prihláškou a neplatil by pre ňu ani zákaz jej započítania s pohľadávkou žalobcu. Z hľadiska zákona o konkurze a reštrukturalizácii však v tejto súvislosti nie je relevantné, kedy sa pohľadávka stala splatnou, ale kedy vznikla. V konaní bola zatiaľ riešená

iba otázka splatnosti predmetnej pohľadávky; nebolo sporné, že sa stala splatnou 31. marca 2009, ale vzhľadom k tomu, že súd prvého stupňa vychádzal z iného právneho posúdenia, nezaoberal sa už námietkou žalobcu, uplatnenou v žalobe, že odporuje zákonu tvrdenie žalovaného, že o daňovej povinnosti z titulu dane z príjmov za rok 2008 možno hovoriť až odo dňa 31. marca 2009, pretože daňová povinnosť vzniká daňovému subjektu už uplynutím kalendárneho roka (t.j. 31.12.2008 o 24.00 hod). Krajský súd sa preto bude musieť vysporiadať s touto námietkou a v závislosti od ustálenia **vzniku** predmetnej pohľadávky prijať záver, či sa jedná o pohľadávku prednostnú so všetkými dôsledkami s tým spojenými alebo nie.

Vzhľadom na horeuvedené skutočnosti odvolací súd rozhodol tak, že napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 221 ods.1 písm. h/ O.s.p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

V novom rozhodnutí rozhodne prvostupňový súd aj o náhrade trov odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 v spojení s § 246c O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok **n i e j e** prípustný.

V Bratislave 12. mája 2011

JUDr. Zuzana Ďurišová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :

Dagmar Bartalská